

עפ"ג 5459/11/20 - מונור אבו סבית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

05 בינואר 2021

עפ"ג 5459-11-20 אבו סבית נ' מדינת ישראל
לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט עמית כהן
כבוד השופט יעקב דנינו

המעורר:
נגד
המשיבה:
מונור אבו סבית
מדינת ישראל

מהות הדין: ערעור על גזר דין, בית משפט השלום באר-שבע מיום 21.09.20 כבוד השופט יואב עטר, ת.פ.
80560-01-19.

נוכחים:

המעורר ובא כוחו, עו"ד יוסי זילברברג

ב"כ המשיבה, עו"ד אדווה ויצגן

פסק דין

המעורר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק ותחמושת, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי כתב האישום המתוקן שהמעורר הודה בעובדותיו, בתאריך 24.1.19 המעורר החזיק בביתו, בפזורת אבו סבית, בצוותא חדא עם אחר, אקדח חצי אוטומטי מסוג FN, שהוסלק בין מזרונים בחדר השינה של בתו; מחסנית המתאימה לרובה סער מסוג M-16; מחסנית המתאימה לאקדח 9 מ"מ; ו- 50 כדורי 9 מ"מ.

בשלב העונש, שירות המבחן הגיש שני תסקירים על המעורר. צוין בהם, בין היתר, שהמעורר בן 31, נשוי ואב לילדה בת שנה וחצי. עובד כמנהל מחלקה בחברה העוסקת בעופות. נטל אחריות חלקית על מעשיו. פעם מסר שאמנם החזיק את הנשק בביתו אך הנשק שייך לבן משפחתו שהפעיל עליו לחץ לשמור אותו עבורו, ופעם אחרת מסר כי הנשק הוחבא בביתו, ללא ידיעתו, על ידי גורמים המקנאים בו ומבקשים את רעתו והוא עצמו לא ידע דבר על הנשק. מביע עמדות קרבתיות. ושולל בעייתיות בהתנהגותו או קיומו של קושי המצריך טיפול.

שירות המבחן התקשה להעריך את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המעורר ונמנע מהמלצה טיפולית.

בית המשפט עמד על חומרת עבירות הנשק; סקר פסיקה בעבירות של החזקת נשק; עמד על נסיבות ביצוע העבירה וציין בין היתר שמדובר בנשק תקין ותקני ובכדורים מתאימים, שהוחזקו על ידי המעורר בחדר השינה של בתו הקטנה; וקבע כי מתחם העונש ההולם למעשה המעורר נע בין 12 ל- 34 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש הראוי למערער, בית המשפט ציין את עברו הפלילי של המערער, הכולל הרשעות בעבירות של גניבה ממעביד ותגרה; את התרשמות שירות המבחן מהמערער; ואת הצורך בהרתעת המערער והציבור; ומנגד ציין את נסיבותיו האישיות של המשיב; תפקודו הנורמטיבי; התמדתו בתעסוקה סדירה; הודאתו; והשפעת העונש עליו ועל בני משפחתו; ובסופו של דבר הטיל על המערער 13 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

מכאן הערער.

ב"כ המערער טען כי העונש שהוטל על המערער חמור יתר על המידה. הוא הדגיש שהנשק והתחמושת הוחזקו בבית, מוסתרים, ולא נישאו במרחב הציבורי; וטען שהעובדה המצוינת בכתב האישום המתוקן, שהמערער החזיק בנשק ביחד עם אחר, צריכה להישקל לקולה; ציין שהמערער מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד במשך שנים באותו מקום עבודה, דואג למשפחתו ואינו מעורב בעבריינות. טען שעברו הפלילי של המערער ישן ואינו ממין העניין. וציין את הודאת המערער, שחסכה את הצורך בשמיעת עדים וחסכה משאבים מערכתיים, את החרטה שהמערער הביע ואת רצונו של המערער להשתלב בטיפול. וטען שהגם ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית על המערער הרי שהתסקיר בעיקרו איננו שלילי. טען שההליך הפלילי נחוה אצל המערער כטראומתי ושעונש מאסר בפועל יפגע משמעותית במערער ובמשפחתו. וטען, שהעונש שהוטל על המערער חמור מעונשים שהוטלו על אחרים בנסיבות דומות, ושכל מקום עניינו של המערער הצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש. ביקש לבטל את עונש המאסר בפועל ולהטיל במקומו מאסר בעבודות שירות, ולחילופין לצמצם משמעותית את תקופת המאסר בפועל. והגיש אסופת פסיקה.

ב"כ המשיבה טענה כי גזר הדין של בית המשפט קמא לקח בחשבון את כל הנסיבות הנוגעות לענין, הוא מידתי ואין מקום להתערב בו. היא ציינה שהאקדח, המחסנית והכדורים נתפסו בתוך ביתו של המערער, בחדרה של בתו הקטנה. טענה שהעובדה שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי אינה חריגה בעבירות אלה; ציינה את השימוש שנעשה בכלי נשק המוחזקים לעת מצוא, ואת העליה בהיקף עבירות הנשק. וציינה שבמקרה זה מעבר לאקדח ולמחסנית המתאימה לו המערער החזיק גם במחסנית לרובה ובכדורי 9 מ"מ.

עיינו בכל החומרים שהונחו בפנינו והקשבנו לטיעוני הצדדים ובאנו למסקנה שיש מקום להתערב במידת מה בעונש המאסר שהושת על המערער.

נשק מתייחד בכוחו הקטלני. ככזה, הסיכון הגלום בהחזקתו, בנשיאתו ובשימוש בו, רב וחמור. מאפיינים אלה עומדים ביסוד הצורך להגביל את החזקת כלי הנשק בידי אזרחים, להתנותה בעמידה בקריטריונים וברישוי, ולקבוע סנקציה פלילית על החזקת נשק ועל נשיאתו שלא כדין.

התופעה של החזקת נשק ללא רישיון הגיעה לממדים מדאיגים. באזורנו, תופעה זו בולטת במיוחד במגזר הבדואי. ניתן להסביר נתון זה בין היתר בצורך האובייקטיבי של חלק מאוכלוסיה זו להחזיק נשק, על רקע סביבת מגורים מדברית המרוחקת ממקום ישוב; בקושי של מי שנמנה על אוכלוסיה זו לקבל רישיון להחזקת נשק; בריבוי סכסוכי דמים במסגרתם מתבצעות תקיפות אלימות; ובמעורבות גבוהה יחסית בפשיעה.

מכל מקום, עצם הימצאותם של כלי נשק רבים בידי אזרחים שאינם מורשים להחזיקם, גם אם המדובר באזרחים שאינם מעורבים בעבריינות, מהווה בעיה רצינית, שכן, זמינותו של נשק כזה עלולה להביא לכך שבמצבים שונים יעשה בו שימוש פוגעני. הלכה למעשה, תופעה זו משפיעה על היקף אירועי האלימות, על חומרת הפגיעות הנגרמות במסגרתם, על תחושת הביטחון האישי והקהילתי, ועל איכות החיים. מנהיגי ציבור במגזרים שונים רואים בה את אחת הבעיות החברתיות

המרכזיות, שיש להעמיד את הטיפול בה בחלק העליון של סולם הדחיפות והחשיבות, ורשויות אכיפת החוק משקיעים מאמצים ניכרים במלחמה בה.

נוכח הסכנות הגלומות בעבירות הנשק וחומרת פגיעתן, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה היא של חומרה מובהקת. בשנים האחרונות בית המשפט העליון קבע פעם אחר פעם כי יש להחמיר את הענישה בעבירות הנשק מעבר לרמה שהיתה נהוגה בעבר. והלכה למעשה בתי המשפט מטילים עונשי מאסר ממושכים על החזקת נשק שלא כדין גם כאשר הנאשם ללא עבר פלילי. - ראה והשווה ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.2.2012); ע"פ 2892/13 **מוחמד עודתאללה נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.09.13); ע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.09.2011); ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נגד אדרי** (פורסם בנבו, 22.02.2007); ע"פ 2839/05 **ראיד עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.11.2005). ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (פורסם בנבו, מיום 5.11.19); ו-ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' ראפאת נבארי** (פורסם בנבו, מיום 2.7.20)

אמנם המערער מקיים אורח חיים יצרני, הוא עובד באופן קבוע, ודואג לצרכי משפחתו, ושליחתו למאסר תפגע בו ובמשפחתו, אולם בעבירות הנשק, כמו בעבירות חמורות אחרות, יש לתת את הבכורה לאינטרס הציבורי, המתבטא בעיקר בשיקולי ההלימה וההרתעה, על פני עניינו של הנאשם. כך תוטמע בציבור התובנה שעבירת נשק היא מעשה פסול, חמור ומסוכן, הכרוך גם בענישה כואבת, המוציאה את שכרו של העבריין בהפסדו.

בית המשפט קמא סקר דוגמאות משקפות של הענישה הנוהגת בעבירת החזקת נשק, ובהשוואה להן אמנם עונשו של המערער עומד בצד הגבוה של העונשים אולם עדיין הוא מצוי בתחום העקרוני המתאים. גם ברוב פסקי הדין שהסנגור הגיש לעיונו הודגשה חומרת עבירות הנשק והצורך להטיל על מי שמו שהורשע בהן עונשים משמעותיים ומרתיעים, הגם שבמקרים שונים, בהתקיים נסיבות מיוחדות, הוטלו גם עונשי מאסר בעבודות שירות.

נוכח נסיבות החזקת האקדח על ידי המערער - ביחד עם אחר, שלא הובא לדין, וכשהוא מאוחסן; העונשים שהוטלו במקרים דומים; ובהתחשב בגילו של המערער, באורח חייו, בפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו הגרעינית ממאסרו, ובעובדה שזהו מאסרו הראשון של המערער; נראה לנו שיש להקל במידת מה בתקופת המאסר בפועל של המערער ולהעמידה על 10 חודשים בניכוי ימי מעצרו. יתר הוראות גזר הדין של בית משפט קמא, יעמדו בעינם.

ניתן והודע היום כ"א טבת תשפ"א, 05/01/2021 במעמד הנוכחים.

יעקב דנינו, שופט

עמית כהן, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה